4-25052439-12-4-16042025
Dosar nr.4-944/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 iulie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Bantuș Emilia
cu participarea:
Victima Sîrbu Olga

examinând în ședință publică cauza contravențională intentată în privința cet. Sîrbu Andrei, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în ***** învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod Contravențional al Republicii Moldova,

a c o n s t a t a t:

La data de 08 aprilie 2025 agentul constatator OSS al SP-4 al IP Ciocana, inspector superior Pascari Viorica a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386386 pe numele cet. Sîrbu Andrei în temeiul art.78[1] Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 19.03.2025, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 14, a agresat-o fizic pe Sîrbu Olga, căreia conform raportului de constatare nr.202502P0725 din 21.03.2025 i-a cauzat vătămări corporale neînsemnate.

La data de 16 aprilie 2025 materialele cauzei contravenționale nominalizate au fost expediate Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), conform art.395 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru examinarea în fond a cauzei contravenționale în privința cet. Sîrbu Andrei.

În ședința de judecată agentul constatator OSS al SP-4 al IP Ciocana, inspector superior Pascari Viorica, fiind legal citată (f.d.31), nu s-a prezentat, însă printr-o cerere scrisă a solicitat examinarea cauzei în absența sa (f.d.34).

Prezentă în ședința de judecată victima Sîrbu Olga a relatat că se află în proces de divorț cu Sîrbu Andrei. Relevă că anul trecut l-a anunțat pe Sîrbu Andrei că vrea să divorțeze, respectiv a început să fie șantajată cu asta, și anume că copiii nu vor primi cetățenia Română, i-au fost luate actele de acasă. Până la urmă a dat el la divorț, a depus și ea, și atunci a început să își bată joc de ea, adică prin intermediul fetiței mai mici o șantaja, de nenumărate ori în casă era închisă lumina, nu-i permitea să meargă la serviciu. Indică că a fost lovită și cu mașina, în momentul când i-a dat copilul, a vrut să se apropie să sărute copilul care se afla în mașină și el a lovit-o cu ușa la mașină. Menționează că data de 15 și-a luat copiii și a plecat la chirie, s-au văzut doar la ședința Comisiei pentru drepturile copiilor și atât. La data de 19 martie 2025 silit a băgat copiii în mașină și a plecat cu ei. Mai indică că Sîrbu Andrei i-a rupt și tăiat 7 perechi de încălțăminte, i-a aruncat hainele pe geam care au fost strânse de vecini, hainele de iarnă i-au fost sustrase. Solicită instanței ca Sîrbu Andrei să fie atras la răspundere.

Făptuitorul Sîrbu Andrei fiind legal citat prin scrisoare recomandată (f.d.32-33), în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat instanței examinarea cauzei în absența sa.

Potrivit art.455 alin.(2) – (3) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC "Raissa M. Shipping" SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere dovada de citare legală a agentului constatator și a făptuitorului care nu s-au prezentat, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cet. Sîrbu Andrei a comis contravenţia ce i se impută din considerentele ce succed.

Instanța de judecată menționează că, potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravenţional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor şi libertăţilor persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanţie rezidă din art.6 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale – dreptul a un

proces echitabil, precum şi din art.378 alin.(1) Cod Contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În temeiul prevederilor art.458 Cod Contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În conformitate cu art.443 alin.(1) lit.d), e) Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

Instanţa de judecată constată că procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr.MAI06 386386 din 08.04.2025 întocmit în privinţa cet. Sîrbu Andrei, conţine data şi locul unde a fost încheiat, numele, prenumele, calitatea şi instituţia din care face parte agentul constatator, descrierea faptei contravenţionale cu indicarea datei, orei şi locului în care a fost săvârşită, precum şi descrierea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravităţii faptei, indicarea actelor normative incidente, astfel nu sunt careva temeiuri de drept coroborate celor de fapt, care ar atrage după sine nulitatea actului de constatare a faptei contravenţionale întocmit de către agentul constatator.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Codul Contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În acord cu art.425 alin.(5) Codul Contravenţional, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care în cauza Öztürk vs Germania, Curtea analizează caracterul "penal" al contravenţiei şi statuează că o eventuală distincţie între contravenţii şi infracţiuni în legislaţia internă a statalelor semnatare ale Convenţiei, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art.6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil. În cauza Salabiaku vs Franța, Telfner vs Austria şi Anghel vs Romania, Curtea Europeană se pronunţă şi cu privire la

aplicarea unor prezumţii relative (cum este cea conferită procesului-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei), în sensul că nu contravin exigenţelor Convenţiei, cu condiţia că aceste prezumţii să nu impună o sarcină excesivă în privinţa apărării celui acuzat.

Instanţa de judecată apreciază că, procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr.MAI06 386386 din 08.04.2025 întocmit în privinţa cet. Sîrbu Andrei în temeiul art.78[1] Cod Contravenţional, este legal și la întocmirea acestuia au fost respectate atât condițiile legale de fond, cât și de formă, împrejurări ce dovedesc vinovăţia lui Sîrbu Andrei în săvârşirea contravenţiei imputate a fost dovedită pe deplin prin materialul probator administrat atât de agentul constatator, cât şi de instanţă.

Înstanța de judecată atenționează că potrivit art.2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr.45-XVI din 01.03.2007 legiuitorul explică noțiunea *"violenţă în familie"* ca fiind acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar prin *"violenţă psihologică"* urmează a fi înțeles impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art.78[1] din Codul Contravențional, maltratarea sau alte acțiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale, aceasta este confirmată integral prin probele administrate de agentul constatator prezentate instanței de judecată și cercetate în ședința de judecată.

Este important a menționa că potrivit Raportului de constatare nr.202502P0725 din 21.03.2025, la examinarea cet. Sîrbu Olga, s-a constatat: echimoză la nivelul coapsei pe dreapta, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, care condiționează dereglarea sănătății de până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății (f.d.18-19).

Astfel, vinovăția făptuitorului în prezenta speță, raportată la fapta imputată cuprinde forma intenției directe. La caz, agentul constatator în procesul administrării probelor a dovedit intenția lui Sîrbu Andrei de a comite fapta imputată, în concluzie la cazul dedus judecății sunt prezente toate elementele componenței de contravenție.

La cercetarea cazului contravenţional, instanța de judecată a constatat că a fost comisă contravenție, persoana poate fi trasă la răspundere și aceasta este vinovată de comiterea acestei contravenții.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont de prevederile art.32 Cod Contravenţional, caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei de caracteristica persoanei.

Existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, precum şi circumstanţelor atenuante şi/ sau agravante nu s-au stabilit.

Reieşind din materialele cauzei, instanţa de judecată constată faptul că vina lui Sîrbu Andrei de comiterea contravenţiei prevăzute de art.78[1] Cod Contravențional adică maltratarea sau alte

acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale, este demonstrată pe deplin.

Instanța de judecată consideră că aplicarea în privința lui Sîrbu Andrei a sancțiunii contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art.2 al Codului Contravențional și anume: apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenţii.

Astfel, conform art.78[1] Cod Contravenţional, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale, se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 7 la 15 zile.

Urmare a examinării cauzei contravenționale, instanța consideră echitabilă aplicarea în privința contravenientului Sîrbu Andrei a pedepsei contravenționale sub formă de 50 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Călăuzindu-se de prevederile art.art.78[1], 452, 460, 462 Cod Contravenţional al RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Sîrbu Andrei, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în ***** se recunoaşte vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art.78[1] Cod Contravenţional al RM.

Se aplică contravenientului Sîrbu Andrei în temeiul art.78[1] Cod Contravenţional, sancţiunea contravenţională sub formă de 50 (cincizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea cu drept de atac în ordine recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Vasilisa Muntean**